

[Knud Kristensen.]

noget Ansvar over paa dem. De har selvfølgelig udført det Arbejde, som Ministeren har sat dem til, de har ført et Forsvar for dette Lovforslag, og jeg vil godt indrømme, at det er vistnok det bedste Forsvar, der kan føres for en meget slet Sag, men derfor bliver det ikke fyldestgørende.

Ministerens er jo ret vanskelig at diskutere med. Ligesom en Mand er ret vanskelig at samtale med, naar han ingenting siger, saadan er Ministeren ogsaa vanskelig at diskutere med, naar han ingen Argumenter fører i Marken. Det gør han nemlig ikke. Det hele er Paastande fra Ende til anden, han paastaar det ene og paastaar det andet, men noget Forsøg paa at bevise og argumentere for Rigtigheden deraf indlader Ministeren sig ikke paa. Han paastaar i sin Forelæggelsestale, at man kan ikke adskille de tre Former; det er ugørligt, siger Ministeren. Men hvorfor det er ugørligt, faar vi ikke nogen Besked om. Han paastaar, at det er nødvendigt af Hensyn til Kronens Stilling at have hele det Apparat, men hvorfor det er nødvendigt, giver Ministeren ikke nogen Begrundelse for. Han paastaar, at det er nødvendigt af Hensyn til Beskæftigelsen, men det fører han heller ikke noget Bevis for. Ikke Skygge af Begrundelse søger han at give, kun Paastande, og derfor er det, jeg siger, at det er vanskeligt at diskutere med en Mand, som slet ikke anfører Grunde, men kun kommer med Paastande. Selv om Ministeren ikke er kommet med nogen videre Begrundelse af sin Stilling, maa vi jo i alt Fald i den Tid, vi nu har, søge at bevise og begrunde vor Stilling, at hele det Apparat, i hvert Fald den største Part af det, er fuldstændig unyttigt, ja skadeligt.

Maa jeg først sige om det foreliggende Lovforslag, at det er jo i Princippet det samme, som vi har kendt tidligere, paa enkelte Punkter lidt Lempelser, paa andre og væsentlige Punkter en ikke ubetydelig Skærpelse. Ministeren deler nu sit Lovforslag i tre Lister, A, B og C, hvoraf han kalder A en Friliste, og han slutter saa med at sige, i hvert Fald indføre i Lovforslaget: for øvrigt kan Ministeren forandre disse Lister uden at spørge hverken Per eller Poul; det skal forelægges til Udtalelse, men slet ikke til Beslutning, saaledes at Ministeren her tager det fulde og hele Ansvar for vor Udenrigshandel og vor produktive Virksomhed; det tager Ministeren over i sit eget Magtomraade, uden nogen som helst besluttende Myndighed fra nogen anden Side i hele Samfundet. Ja, det fore-

kommer mig, at naar dette er Tilfældet, kunde dette Lovforslag have været meget simplificeret, saa kunde man simpelt hen have skrevet: Handelsministeren bemyndiges til at foretage, hvad han finder ønskeligt, med hele vort Erhvervsliv og hele vor Handelsomsætning. Punktum! Saa havde vi det hele. Det er jo det, der staar. Saa giver Ministeren nogle Direktiver, hvordan han tænker sig at løse den Opgave, men om han forandrer det, laver noget helt andet om 14 Dage, det ved man ikke; det faar han Bemyndigelse til og Lov til, det foreslaar han selv. Derfor mener jeg, at dette, at man opstiller en Friliste paa Varer, som i alt væsentligt i Forvejen er fri, men samtidig forbeholder sig Ret til Dagen efter, at dette Lovforslag er ophøjet til Lov, at føre dem over paa den bundne Liste — den Slags Transaktioner skal Ministeren ikke vente sig nogen Taksigelse for af dem, som forstaar, hvad det egentlig er, det drejer sig om. Ministeren siger i sin Tale, at det er jo helt urimeligt, naar Kritikere af Regeringens og Valutacentralens Politik paastaar, at denne har medført en Stigning i Prisniveauet herhjemme. Ministeren fremhæver, at det er et falsk Billede, man her tegner, for ind i denne Prisstigning gaar mange andre Ting, som Regeringen ikke har Ansvar for og ingen Indfyldelse har paa, og Ministeren finder, at det er i høj Grad forkasteligt og moralsk fordærveligt, at de siger det. Mon det nu ikke er en lidt ovovet Udtalelse af Ministeren? Er det ikke en Udtalelse, som i allerhøjeste Grad rammer Regeringen og Regeringspartierne og Handelsministeren selv? Er det ikke netop det, de forsvarer deres Politik med? Siger de ikke netop: Indtil 1932 var det Verdenskonjunkturerne, der bragte Vanskelighederne ind over vort Land, men alle de Forbedringer, al den Opgang i Konjunkturerne paa anden Vis, der er indtruffet, se, det skyldes vor Politik; se, hvor det blomstrer, se, hvor det gaar fremad, Arbejdsløsheden formindskes! Tager de ikke Æren for alt det, som sker, uden noget som helst Bevis for, at det er deres egen Politik, der har medført det? Det er den Agitation, vi møder fra den Side Gang efter Gang, ikke mindst paa Beskæftigelsesomraadet, som jeg senere skal komme tilbage til.

Vi bebrejder ikke Regeringen den Prisstigning, som er en Følge af Verdenskonjunkturerne. Det, vi bebrejder den, er den Prisstigning, dens egen Politik medfører, nemlig ved Baandlæggelse af Handelen. Naar man indfører et System, hvorefter de, som har Forstand paa Udenrigshandel og